

Die sieben Zornschaalen und das Lied der Überwinder

¹Und ich sah ein anderes Zeichen im Himmel, das war groß und wundersam: sieben Engel, die hatten die letzten sieben Plagen; denn mit ihnen ist vollendet der Zorn Gottes.²Und ich sah, und es war wie ein gläsernes Meer, mit Feuer vermischt; und die Gesiegt hatten über das Tier und sein Bild und sein Malzeichen und die Zahl seines Namens, die standen an dem gläsernen Meer und hatten Harfen Gottes³ und sangen das Lied des Mose, des Knechtes Gottes, und das Lied des Lammes und sprachen: Groß und wunderbar sind deine Werke, HERR, allmächtiger Gott! Gerecht und wahrhaftig sind deine Wege, du König der Völker!⁴Wer sollte dich nicht fürchten, HERR und deinen Namen preisen? Denn du bist allein heilig. Wohlan, alle Völker werden kommen und anbeten vor dir; denn deine Gerichte sind offenbar geworden.

⁵Danach sah ich: es wurde aufgetan der Tempel, die Hütte des Zeugnisses im Himmel;⁶und es kamen aus dem Tempel die sieben Engel, die die sieben Plagen hatten, angetan mit reiner, heller Leinwand und gegürtet um ihre Brust mit goldenen Gürteln.⁷Und eines der vier Wesen gab den sieben Engeln sieben goldene Schalen voll vom Zorn Gottes, der da lebt von Ewigkeit zu Ewigkeit.⁸Und der Tempel wurde voll Rauch von der Herrlichkeit Gottes und von seiner Kraft; und niemand konnte in den Tempel gehen, bis die sieben Plagen der sieben Engel vollendet wurden.

السَّيْعُ الصَّرَاتِ الْآخِرَةِ وَنَشِيدِ الْعَالِيَيْنِ

¹ثُمَّ رَأَيْتُ آيَةً أُخْرَى فِي السَّمَاءِ عَظِيمَةً وَعَجِيبَةً: سَبْعَةُ مَلَائِكَةٍ مَعَهُمُ السَّيْعُ الصَّرَاتِ الْآخِرَةُ، لِأَنَّ يَهَا اكْمَلُ عَصَبُ اللَّهِ. ²وَرَأَيْتُ كَبْخَرٍ مِنْ رُجَاجٍ مُخْتَلِطٍ بِنَارٍ، وَالْعَالِيَيْنِ عَلَى الْوَحْشِ وَصُورَتِهِ وَعَلَى سِمَتِهِ وَعَدَدِ اسْمِهِ وَاقِفِينَ عَلَى الْبَحْرِ الرَّجَاجِيِّ مَعَهُمْ قِيَارَاتُ اللَّهِ. ³وَهُمْ يُرَتِّلُونَ تَرْنِيمَةَ مُوسَى عَبْدِ اللَّهِ وَتَرْنِيمَةَ الْحَرْوفِ قَائِلِينَ: عَظِيمَةٌ وَعَجِيبَةٌ هِيَ أَعْمَالُكَ، أَيُّهَا الرَّبُّ الْإِلَهَ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، عَادِلُهُ وَحَقُّ هِيَ طُرْفُكَ، يَا مَلِكَ الْفَدَيْسِينَ. ⁴مَنْ لَا يَخَافُكَ، يَا رَبِّ، وَيُحْمَدُ اسْمَكَ؟ لِأَنَّكَ وَحْدَكَ قُدُّوسٌ، لِأَنَّ جَمِيعَ الْأُمَمِ سَيَأْتُونَ وَيَسْجُدُونَ أَمَامَكَ، لِأَنَّ أَحْكَامَكَ قَدْ أَطْهَرَتْ. ⁵ثُمَّ بَعْدَ هَذَا تَطَرْتُ، وَإِذَا قَدْ انْفَتَحَ هَيْكَلُ خِيَمَةِ الشَّهَادَةِ فِي السَّمَاءِ ⁶وَخَرَجَتِ السَّبْعَةُ الْمَلَائِكَةُ وَمَعَهُمُ السَّيْعُ الصَّرَاتِ مِنَ الْهَيْكَلِ، وَهُمْ مُتَسَرِّلُونَ يَكْتَانِ تَقِيٍّ وَتَهَيٍّ وَتَمْتَنِطُفُونَ عِنْدَ صُدُورِهِمْ بِمَنَاطِقَ مِنْ ذَهَبٍ. ⁷وَوَاجِدُ مِنَ الْأَرْبَعَةِ الْحَيَوَانَاتِ أُعْطِيَ السَّبْعَةُ الْمَلَائِكَةُ سَبْعَةَ جَامَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوءَةٍ مِنْ عَصَبِ اللَّهِ الْحَيِّ إِلَى أَبَدِ الْآبِيدِينَ. ⁸وَأَمْتَلَأَ الْهَيْكَلُ دُخَانًا مِنْ مَجْدِ اللَّهِ وَمِنْ قُدْرَتِهِ وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ يَقْدِرُ أَنْ يَدْخُلَ الْهَيْكَلَ حَتَّى كَمَلَتْ سَبْعُ صَرَاتِ السَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةِ.